

'Waarom al die shit, waarom is alles zó ingewikkeld?'

→ Theatremakers Kasper Tarenskeen en Jan Hulst (rechts).

Marc Driessen

AMSTERDAM

In Buut, de naderende dood! bindt regisseursduo Jan Hulst en Kasper Tarenskeen vanaf vanavond in Frascati bloedserieus de strijd aan met de ijdelheid van de mens.

RAJKO DISSELDORP

Jan Hulst (29) vertelt met Kasper Tarenskeen (28) op zaterdagmiddag in het decor over hun voorstelling die vanavond een eerste try-out beleeft en donderdag in Frascati in première gaat. Hoofdpersoon Ramses (gespeeld door Tim Linde) krijgt na het eten van een vliegtuigmaaltijd de curryziekte - hij wordt vies geel. Zijn vriendin Yara (Emma Pelckmans) begint Cocktown Models, een modellenbureau voor mannen. Beste vriend Kurk (Thomas Hoppener) dagdroomt over zijn eigen utopie, een camping op een heuvel in Zuid-Frankrijk. De vrienden brengen de dagen door in een pop-upbar met als thema de Tweede Wereldoorlog.

Hulst studeerde in 2014 af aan de regieopleiding van de Amsterdamse Hogeschool voor de

Kunsten, Tarenskeen hielp hem als componist. Ze maakten al vijf voorstellingen bij Frascati Producties, onder andere De rekening, Scheeps-Horeca en afgelopen zomer op Oerol de locatievoorstelling De Ilias.

Belevingswereld

Deze keer vonden de twee dat het nu echt persoonlijk moest worden. Hulst: "De insteek was om een voorstelling te maken die zich niet in de Romeinse tijd of Afghanistan afspeelde, maar in onze eigen belevingswereld. We hadden het gevoel dat we eerder in genres waren gevlucht - matrozen, soldaten. Nu dachten we: laten we het echt een keer over ons hebben."

Maar het mocht volgens Hulst geen clichévoorstelling worden. "Geen parodie op hipsters met een verhaal over racefietsen, mutsjes en cappuccino's. Dat is te gemakkelijk." En dus namen Hulst en Tarenskeen 'de ijdelheid van de mens bloedserieus'. "Het is ook grappig toch?" zegt Hulst. "Als iemand er goed uitzien het allerbelangrijkste op de wereld vindt. We zagen het als een uitdaging om iemand een half uur een monoloog daarover te laten houden. Maar wel een monoloog die werkelijk standhoudt."

Buut, de naderende dood! is volgens het regisseursduo 'de meest debiele en tegelijkertijd meest serieuze voorstelling ooit'. Waarin zit dat contrast? Tarenskeen: "Er is in de vertelling geen overlappend verhaal of belangrijke historische gebeurtenis aan de gang waarachter we ons kunnen verschuilen. Geen troepen voor de poort of ladingen specerijen die afgeleverd moeten worden. Het enige waarop we reflecteren is het moment - die hypermoderne mensen die heilig geloven in waar ze voor staan."

De regisseurs ontdekten in het maakproces dat het leven ingewikkeld kan zijn. "Het is ook fokking ingewikkeld," zegt Hulst. "Het gevoel, net als ik kwaad en dronken wegfiets uit de kroeg, dat ik denk: waarom al die shit - ik ben gewoon een chille gast - waarom is alles zó ingewikkeld? De hoofdpersoon roept dat ook in de voorstelling: niets meer is gewoon op vmbo-niveau met handarbeid te fiksen."

Natuur

Er zijn genoeg argumenten te geven waarom de voorstelling 'debiel' is. Hulst: "Ja, natuurlijk. Het gaat over een gast die geel is en een chick die Cocktown Models heeft opgericht." Maar toch gaat het voor hun gevoel de diepte in, wordt het persoonlijk. Tarenskeen: "Dat gegeven van die curry is een grappige aanleiding, maar uiteindelijk krijgt hij door dat probleem een heel ander perspectief op het dagelijkse leven. Hij keert zich naar binnen - want hij stinkt, hij denkt dat hij doodgaat. Hij sluit zich af van de mensen."

Hulst: "Hij gaat zelfs zo ver dat hij besluit een einde eraan te maken als een ultieme: fok you natuur, ik doe niet meer mee. Dat is het moment waar we uit willen komen: is het nou onmogelijk voor een mens om met rust gelaten te worden? Dat blijkt niet zo te zijn."

Buut, de naderende dood!, coproductie Frascati en

Toneelgroep Oostpool, vanavond tot en met 4/2.